

3. Lovforslagets udformning

3.1. Generelle synspunkter

3.1.1. Retsplejerådet foreslår en særlig, valgfri fremgangsmåde for retslig inddrivelse af pengekrav med henblik på en enklere, hurtigere og billigere inddrivelse.

Retsplejerådet understreger, at det nuværende retssikkerhedsniveau bør opretholdes i en forenklet inkassoprocess. Anvendelse af statens tvangsfuldbyrds-system mod en borger må nødvendigvis kræve et sikkert grundlag. De grundlæggende regler for inkassosager, f.eks. om rettens prøvelse af sagsøgerens krav ved sagsøgtes udeblivelse, genoptagelse af sagen, fogedrettens prøvelse af skyldnerens indsigelser, genstanden for udlæg (herunder transgbeneficiet) og appel af fogedrettens afgørelser, bør således indarbejdes i en ny forenklet inkassoprocess.

Retsplejerådets overvejelser vedrørende inddrivelsesprocessen tager på den baggrund udgangspunkt i, at det uden ændring af de nævnte grundregler vil være muligt at opnå forbedringer gennem en forenkling af procesforløbet.

Der bør efter Retsplejerådets opfattelse etableres en forenklet, valgfri fremgangsmåde for inddrivelse af pengekrav, der særligt tager sigte på inkassosager, dvs. sager, hvor skyldneren ikke bestrider kravet. Hovedproblemerne i en sådan forenklet inkassoprocess vil være:

- at *udskille inkassosagerne* fra den samlede mængde af sager
- at tilvejebringe den *prækclusion* (dvs. afskæring af indsigelser), som i dag typisk finder sted ved udeblivelsesdomme, og som er en forudsætning for egentlig fogedretslig behandling af krav, der ikke hviler på et særligt udlægsgrundlag i form af skriftligt forlig, gældsbevis, pantebrev, veksler eller check.

Retsplejerådet har valgt at tage udgangspunkt i Advokatrådets og Dommerforeningens fælles forslag fra december 2002. Her blev det foreslået, at en forenklet inkassoprocess skulle indledes med, at fordringshaveren eller dennes advokat lod et inkassopåkrav forkynde for skyldneren. Inkassopåkravet skulle affattes på en særlig blanket og skulle indeholde de samme oplysninger som en stævning. Inkassopåkravet skulle angive, at det, hvis indsigelse ikke blev fremsat over for fordringshaveren eller dennes advokat inden for en frist på 2 uger regnet fra forkyndelsen, kunne danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse i fogedretten.

Advokatrådets og Dommerforeningens fælles forslag fra december 2002 indebar, at inkassopåkravet kunne danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse, hvis

skyldneren ikke rettidigt skriftligt gjorde indsigelse over for fordringshaveren eller dennes advokat. Blev kravet bestridt, måtte fordringshaveren anlægge retssag. Efter 2-ugers fristens udløb kunne inkassopåkravet indgives til fogedretten med anmodning om foretagelse af udlæg, såfremt skyldneren ikke havde gjort indsigelse. Skyldneren ville imidlertid efter forslaget kunne fremsætte indsigelser mod kravet under fogedretssagen, og fogedretten skulle henvise sagen til civilt søgsmål, medmindre indsigelserne var åbenbart grundløse.

Efter Advokatrådets og Dommerforeningens fælles forslag ville et inkassopåkrav ikke have materiel bindende virkning (retskraft) og ville således ikke afbryde forældelsesfrister, medmindre der blev foretaget udlæg på grundlag af påkravet. Et udlæg på grundlag af et inkassopåkrav ville heller ikke hindre, at skyldneren anfægtede kravet ved et selvstændigt civilt søgsmål.

Retsplejerådet kan tilslutte sig tanker om i fællesforslaget om, at en ny, valgfri, forenklet inkassoprocess bør have karakter af en betalingspåkravsordning, hvor udskillelsen af inkassosagerne og tilvejebringelsen af grundlaget for tvangsfuldbyrdelse sker i én arbejdsgang, der består i, at et betalingspåkrav forkyndes for skyldneren, hvorefter skyldneren har en frist til at gøre indsigelse mod kravet. Fordelen ved en sådan ordning er blandt andet, at den kan bidrage til, at skyldneren betaler frivilligt, eller alternativt fremkommer med indsigelser, som giver fordringshaveren mulighed for at tage stilling til, om kravet bør opgives eller søges gennemført ved en civil retssag.

Retsplejerådet kan endvidere tilslutte sig fællesforslagets afgrænsning af området for den forenkledede inkassoprocess til pengekrav på højst 50.000 kr. Med de justeringer, som Retsplejerådet foreslår i forhold til fællesforslaget, jf. nedenfor, vil der ganske vist efter rådets opfattelse ikke være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at lade den forenkledede inkassoprocess omfatte pengekrav på over 50.000 kr. Da der er tale om en ny procesform, som også må ses i sammenhæng med Retsplejerådets forslag til en forenklet småsagsproces, jf. betænkningens kapitel 11, der ligeledes tager udgangspunkt i Advokatrådets og Dommerforeningens fælles forslag og ligeledes er begrænset til krav på højst 50.000 kr., finder Retsplejerådet det dog rigtigst i det mindste foreløbig at fastsætte en beløbsmæssig begrænsning på 50.000 kr.

Retsplejerådet foreslår, at domstolene inddrages tidligere i forløbet end efter det fælles forslag fra Advokatrådet og Dommerforeningen. Hermed opnås en større autoritet bag betalingspåkravet, hvilket kan